

Een engel

voor kerstmis

Stefanie van Kasteel

Een engel voor kerstmis

Stefanie van Kasteel

Deze e-story wordt u aangeboden door:

De Paarse Keizerin.

www.depaarsekeizerin.nl

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar worden gemaakt door middel van druk, fotokopie, geluidsband, elektronisch of op welke wijze dan ook, zonder schriftelijke toestemming van de auteur.

Stefanie van Kasteel

www.stefanievankasteel.nl

Een leven lang liefhebben

1.

‘Daarom zullen we je dienstverband niet verlengen...’

Die uitgesproken zin was nu acht ellendige uren oud. Vanmorgen leek het een dag als alle andere te worden. Om tien voor acht had ze op de fiets gezeten onderweg naar kantoor. Het was nog schemerig en behoorlijk koud buiten. Haar adem maakte wolkjes in de lucht terwijl ze stevig doortrapte, andere fietsers en automobilisten ontwijkend. Nog geen uur later stond ze weer buiten.

Lise woonde nu bijna een jaar in Amsterdam, in een smerig studentenhuus met een torenhoge huur waar ze de aftandse badkamer en vieze keuken deelde met drie studenten economie. Soms schaamde ze zich als ze anderen moest vertellen dat ze met haar dertig jaar nog op kamers woonde. Oké, wel de grootste kamer van het huis, de zolder, maar voor een eigen appartement of studio had ze geen geld, nog los van het feit dat er in de stad niks beschikbaar was wat enigszins betaalbaar was. Dus stond ze 's ochtends meer dan eens kokhalzend in de keuken bij de resten van de avondmaaltijd van haar medebewoners die stinkend op het aanrecht stonden. Om nog maar te zwijgen van het toilet na een feestje of drankgelag. Denk maar niet dat de jolige mannen rekening hielden met haar zittende houding op het toilet of het feit dat haar wekker om zeven uur ging. De beste dagen waren de dagen dat tentamens en examens gemaakt moesten worden, dan gold er in het huis rust, betrekkelijke reinheid en enige regelmaat. Maar ze had een dak, een bed en koud en warm stromend water. Althans de komende drie weken nog, want dan stond ze op straat. Met een uitkering kon ze de zolder niet betalen.

Lise wenkte de barman voor een zoveelste glas witte wijn. Na de onheilstijding van haar baas had Lise haar toevlucht gezocht tot de kroeg een paar straten verwijderd van het reclamebureau waar ze werkte. Of beter gezegd, niet meer werkte. Toen haar baas haar had verzocht direct haar vrije dagen op te nemen, kon ze de paar persoonlijke spullen van haar bureau halen, gedag zwaaien naar druk bellende collega's en de deur achter zich dichttrekken. Al urenlang zat ze achter haar laptop te zoeken naar vacatures, maar wie zat er, zo'n twee weken voor de kerst, te wachten op een

handige regeltante zoals zij. Ze zocht als producer bij televisieproducties, office-manager, maar iedereen maakte zich op voor de kerstvakantie. Waar moest ze heen? Terug naar het oosten van het land, waar de vacatures in haar vak ook niet voor het oprapen lagen? Waar moest ze wonen? Ze kon toch moeilijk bij haar broer en zijn gezin intrekken? Binnen een paar uur had zich een kleine ramp in haar leven voltrokken. Haar rommelende maag negerend wenkte ze de barman voor een zoveelste glas chardonnay.

‘Zou je dit nu wel doen, dame?’

De barman die iets jonger was dan zij keek haar bezorgd aan.

‘Je zit hier al bijna de hele dag. Je hebt nog niets gegeten, behalve de paar nootjes die ik je heb gegeven. Wordt het niet eens tijd om richting huis te gaan?’

Lise keek de man lodderig aan en voelde haar maag knorren. Het was inderdaad tijd om naar huis te gaan. Buiten was het inmiddels donker en de uren in de kroeg hadden behalve een lege portemonnee en een draaiërig gevoel niets opgeleverd.

‘Goed idee...’ Het kwam eruit als ‘goettt dee’. Zolang ze niks zei en op haar stoel bleef zitten, leek het wel mee te vallen met haar dronkenschap, maar nu ze tien meter moest afleggen richting toilet, voelde het als een marathon met veel bochten. Zittend op het toilet had ze moeite haar hoofd rechtop te houden en greep ze een paar maal mis naar het wc-papier. Het was het moment dat ze hevig begon te snikken. Moest je haar nu zien zitten, een dronkenlap, zonder baan, bijna zonder huis, in een stad waar ze na een jaar nog steeds geen vrienden had. En het was bijna kerst, haar favoriete periode van het jaar.

Ze stond op, probeerde haar onderbroek omhoog te trekken, maar wankelde en moest steun bij de muur zoeken om niet te vallen.

‘Ktssooooii!’

Duizelend pakte ze haar laptop in, schommelde naar de bar om af te rekenen en deed een poging om te zwaaien naar de barman.

‘Wacht! Zal ik een taxi voor je bellen?’

Lise hoorde hem al niet eens meer. Buiten was het venijnig koud, maar ze had er geen last van. Het kostte haar enige moeite om het sleuteltje in haar fietsslot te krijgen en op te stappen, maar toen ze

eenmaal op de fiets zat, de wind in haar gezicht voelde, leek ze zelfs in één rechte lijn te kunnen fietsen. Een beetje alsof ze vleugels had, zo voelde het, als ze het rare getoeter van haar medeweggebruikers, die haar gedachten verstoorden, negeerde. Ze was al bijna thuis, nog twee drukke straten en een plantsoen. In gedachten verzonken zag Lise de tramrails over het hoofd. Haar voorband gleed erin en ze verloor de macht over de fiets. Ze klapte over haar stuur en haar hoofd raakte hard het asfalt. Ze voelde door de dreun haar tanden tegen elkaar klappen. In de verte hoorde ze gierende banden en piepende remmen. Paniekerige stemmen om haar heen. Ze wilde haar ogen openen, maar het leek alsof haar oogleden zaten vastgekleefd en toen voelde ze zich licht worden en daarna viel de duisternis in.

‘Je bent wakker. Mooi zo.’

Lise werd wakker in een ruime slaapkamer waar het heerlijk geurde naar schoon beddengoed. Vanuit het grote, zachte tweepersoonsbed keek ze door enorme ramen uit op de lichtjes van de stad. Ze moest zich ergens in het centrum bevinden. Naast het bed stond een man met donkere haren, gekleed in een donkerblauwe kostuumbroek en een lichtblauw overhemd. Zijn hemdsmouwen waren opgerold. Groene ogen met donkere wimpers en een klassieke neus. Lise voelde zich ongemakkelijk onder de onderzoekende blik van de knappe man. Ze probeerde zich op te richten, maar een pijnscheut joeg door haar hoofd en ze liet zich terug in het kussen vallen.

‘Auw! Wat is er gebeurd?’ Haar stem klonk kleintjes.

‘Je bent van je fiets gevallen en hebt een enorme smak gemaakt. Het scheelde maar een haartje of je had onder de wielen van mijn auto gelegen. Het ambulancepersoneel heeft je onderzocht. Zo goed en zo kwaad als het kon, want je had een behoorlijke slok op. Je hebt een hersenschudding opgelopen en het is raadzaam om het zeer rustig aan te doen. Nu je wakker bent, kan ik je in ieder geval weer naar je eigen huis brengen en heb ik mijn bed weer terug.’

De man grijnsde zijn witte tanden bloot.

‘Ik ben Rick trouwens...’

‘Lise.’

‘Leuke naam. Zeg... eh, ik heb een badjas voor je en een handdoek. Je kleren zijn gewassen en liggen klaar voor je op de stoel. Kan ik iemand voor je bellen om op de hoogte te stellen van je komst? De politie is wel bezig geweest om naasten van je te vinden, maar dat lukte niet.’

Voorzichtig schudde Lise haar hoofd, maar elke beweging deed zeer. Ze zag al op tegen het douchen en aankleden, maar begreep dat haar aanwezigheid in dit huis lang genoeg had geduurd. Hoe ze de komende dagen voor zichzelf moest gaan zorgen, wist ze nog niet. Laat staan dat ze een oplossing kon gaan zoeken voor de komende werk- en dakloosheid als ze zo’n knallende koppijn had.

Een uur later zat Lise doodslepend en met een bonkende hoofdpijn op de rand van het bed. Ze was schoon, aangekleed, maar was geschrokken van haar spiegelbeeld. De schaafwonden en blauwe plekken op haar linkerwang waren erg lelijk. Ook haar benen waren bont en blauw en haar handpalmen flink geschaafd. Solliciteren met dit uiterlijk zou zeker niet lukken, behalve misschien voor een rol als zombie in ‘The Walking Dead’. De deur van de kamer ging open en Rick kwam binnen. Hij gaf haar donkerblauwe jas aan en pakte haar tas.

‘Klaar?’

Lise knikte en schuifelde achter hem aan door zijn enorme, modern ingerichte appartement. Leren bankstel en stoelen, kunst, grote ramen, een prachtige houten vloer. Een man met geld en smaak. Hij ging haar voor naar de hal en pakte haar bij de elleboog om haar de lift in te helpen. Lise hijgde van de inspanning.

Tegen de tijd dat ze bij zijn auto stonden in de ondergrondse parkeergarage zag Lise sterretjes. Ze was zo verschrikkelijk duizelig, maar ze wilde niets laten blijken. Ze ging in de leren passagiersstoel zitten en keek naar haar redder. Een knappe man, maar in zijn houding was duidelijk te merken dat hij geen tijd had voor ‘gevallede meisjes’.

‘Kan jij je adres in de navigatie zetten?’

Lise boog voorover en het werd zwart voor haar ogen. Ze moest knijpen met haar ogen om het toetsenbord op het grote beeldscherm te kunnen zien.

De auto reed met een zoemend geluid de garage uit en binnen een kwartier stond de elektrische wagen geparkeerd voor haar deur. Rick hielp haar uitstappen. Lise wankelde een beetje en greep hem bij zijn arm.

‘Gaat het wel?’, vroeg hij geschrokken. Ze knikte.

De trap op naar de eerste etage voelde als de beklimming van de Mount Everest.

‘Hoeveel etages moeten we nog?’

Rick keek naar boven. Lise hield drie vingers omhoog. Ze wist niet of ze dat ging halen. Op de tweede etage bevonden zich keuken, toilet en badkamer. Lise rook het al op de trap. Ze moest langer weg zijn geweest dan ze dacht. Het toilet stonk hen tegemoet, om nog maar te zwijgen over de schimmellucht uit de keuken.

‘Je woont in een studentenhuis? Op zolder?’ Rick trok zijn neus op en terwijl hij Lise de vraag stelde, kwam Jordy met ontbloot bovenlijf, gekleed in een smerige joggingbroek zijn kamer uit.

‘Hé, Lise. Jij was lang weg. Goed dat je er weer bent, dan is straks de wc ook weer schoon.’

Rick keek de knul kort aan en keek vervolgens naar Lise.

‘Hier ga jij niet blijven, kom mee.’

2.

‘Ik ben werkelijk perplex! Hoe kun je in zo’n zwijnenstal leven?’ Rick had de hele weg terug naar zijn appartement tegen haar gemopperd. Over de levensechte varkens in de vorm van haar huisgenoten, de stank, de krakkemikkige keuken. Hoe was ze daar in godsnaam terecht gekomen? Ondanks dat ze bijna groen zag van misselijkheid en haar hoofd bonkte, had ze het hem verteld. Dat ze na het overlijden van haar ouders haar eigen wens in vervulling had willen laten gaan: een paar jaar wonen in Amsterdam, werken bij een vooraanstaand reclamebureau, leuke mensen ontmoeten. Dus had ze haar eigen baan als officemanager in Apeldoorn opgezegd en haar grote flat doorverhuurd. Dat smerige studentenhuus was even doorbijten, maar iets anders zat er financieel niet in. De baan was fantastisch geweest, maar doordat het bureau een grote klant was kwijtgeraakt werden alle tijdelijke contracten niet verlengd. Haar avontuur in de grote stad was met een klap geëindigd. Met haar hoofd tegen het asfalt. Nu was ze ridder te voet. Geen baan, geen huis en zelfs geen fiets. Voorzichtig boog ze haar hoofd naar links en keek naar het profiel van Rick’s gezicht. Zijn geprononceerde kaaklijn, de rechte neus, zijn zwarte haar met lichte slag. Hij was van haar leeftijd, misschien een paar jaar ouder. Een in het leven geslaagde man, met een dure auto en een duur appartement. Het verschil met haar eigen leven was schrijnend.

‘En nu het bed in. Hup!’

Lise zag wit van vermoeidheid en de donkere eiken vloer leek te bewegen bij elke stap die ze zette. Rick pakte haar beet en hielp haar naar zijn slaapkamer.

‘Dit was net even te veel voor je, hè? Sorry, ik realiseerde me pas achteraf dat ik dit niet zo had mogen doen, maar ik heb hier geen logeerbed en dacht dat je beter op je plek zou zijn in je eigen huis.’ Hij rolde met zijn ogen toen hij het woord huis uitsprak.

Lise ging op het randje van het bed zitten. ‘Heb ik jou je eigen bed uitgejaagd? Waar heb jij dan geslapen?’

Rick wees op de strakke leren bank in de woonkamer. ‘Niet echt comfortabel, maar ik red het wel.’

‘Lig je al drie dagen op de bank? Ik voel me schuldig en ben in staat om terug te gaan naar huis. Je kan toch naast me komen liggen?’

Toen ze de vraagtekens op zijn gezicht zag, voelde ze zich genoodzaakt zichzelf verklaren.

‘We zijn twee volwassen mensen en ik vermoed dat jij geen misbruik maakt van vrouwen die net een ongeluk hebben gehad.’ Hij schudde zijn hoofd, maar overtuigend was het niet.

‘We kijken vanavond wel. Jij gaat nu eerst rusten. Ik help je uitkleden, trek maar even een t-shirt van mij aan. Straks komt Pauline, een kennis, zij is personal shopper en ze gaat er in ieder geval voor zorgen dat je wat comfortabele kleding hebt.’

‘Dank je wel, ik zal het je allemaal terugbetalen.’

Lise prevelde het. Zijn goede zorgen waren hartverwarmend. Ze schopte haar laarsjes uit en knoopte zelf haar spijkerbroek open en stapte eruit, maar Rick moest haar helpen met haar trui en t-shirt. Toen ze zat te hannesen met de sluiting van haar beha-bandje, ging Rick voor haar staan. Ze kon zijn hart bijna horen kloppen en voelde de warmte van zijn lichaam door zijn kleding tegen haar blote buik. Hij was zeker een kop groter dan zij. Hij boog over haar heen en ze voelde zijn vingers op haar rug. Hij haakte haar beha los en haar ontblote tepels schuurden tegen zijn overhemd. Ze kreeg er kippenvel van. Het liet Rick ook niet onberoerd. Hij schraapte zijn keel en leek opeens haast te hebben om weg te komen.

‘Nou, welterusten dan maar. Pauline maakt je straks wakker voor je lunch en de kleding.’

Lise werd wakker door een zacht geklop op de deur. Een vrolijk kijkende, struise blonde vrouw stapte de slaapkamer binnen. In haar handen droeg ze een dienblad met een kop soep, belegde broodjes en een fruitsalade.

‘Honger? Ik help je rechtop.’

Lise viel uitgehongerd aan op het eten. Ze had heerlijk geslapen en de hoofdpijn was weg.

‘Je hebt een behoorlijke smak gemaakt, zie ik. Je hebt behoorlijk wat beurse plekken. Voel je je wel al iets beter?’

Lise knikte.

‘Volgens de arts die Rick heeft laten komen heb ik een hersenschudding en moet ik het vooral rustig aan doen. Ik had ook naar huis gekund, maar dat leek Rick niet zo’n goed idee.’

Pauline schoot in de lach.

‘Nee, dat is echt een ‘understatement’. Rick vertelde over de plek waar je woont. Rick is een keiharde zakenman, maar heeft wel het hart op de juiste plaats. Hij wil graag voor je zorgen, voelt zich verantwoordelijk, maar één ding: maak er geen misbruik van.’

Lise schudde haar hoofd.

‘Op? Mooi, dan laat ik zien wat ik voor je heb gekocht. Aangezien je hier nog wel even gaat zijn, heb ik vooral zachte loungekleding gekocht waar je je makkelijk in kunt bewegen, lekkere sokken en ondergoed. Ik wist ook niet wat je aan make-up nodig hebt dus ik heb een tasje met verzorgingsproducten, een paar tinten lipgloss en mascara voor je gekocht. Lise keek haar ogen uit. Een vest van kasjmier, zachte sweaters, joggingbroeken, t-shirts met een kleine v-hals, twee kanten beha’s met bijpassende broekjes, witte sokken en dikke sokken, twee satijnen pyjama’s. Lise had nog nooit zoveel mooie kleding van dure merken gehad. Ze kreeg er een rood hoofd van.

‘Maar Pauline, dit kan ik Rick nooit terugbetalen. Ik denk dat je dit beter mee terug kan nemen.’

‘Rick wil ook helemaal niet dat je dit terugbetaalt. Rick is gelukkig als je dit aanneemt en goed voor je laat zorgen. Dus, uittrekken dat t-shirt, dan kan Rick dat zelf weer aan en knap jezelf maar even op in badkamer.’

Toen Lise uit de badkamer kwam, was Pauline weg. Op het bed lag een briefje ‘Zorg goed voor jezelf. Bel als je iets nodig hebt. P’ Het was Lise een raadsel hoe Pauline haar maten had geweten, maar haar nieuwe lichtblauwe beha en slipje zaten als gegoten, net als het t-shirt, het vest en de prachtige joggingbroek. In de spiegel, toen ze zich wat opmaakte, had ze gezien dat de blauwe plekken begonnen te genezen. Waar ze eerst blauw en paars waren, zag ze nu geel en groen. Ze keek op haar telefoon, beantwoordde een berichtje van haar vriendin Sanne en zag toen dat het al drie uur in de middag was. Ze pakte een kussen van haar bed en ging op de bank in de woonkamer liggen om een film te gaan kijken. Het lukte

haar om zich een uurtje te concentreren op de film, maar steeds vaker mistte ze een woord of een scene. Ze schrok wakker toen ze haar naam hoorde en een por tegen haar schouder voelde.

Voor haar stond Rick en hij liet een witte plastic tas met eten voor haar neus bungelen.

‘Chinees!’

Verdwaasd stond Lise op en liep achter hem aan de keuken in. Aan het kookeiland had hij voor twee mensen gedenkt. Lise maakte zich nuttig door de bakjes uit de tas te halen en de dekseltjes te verwijderen.

‘Dit ruikt goddelijk! Ik durf het tegen niemand te zeggen, maar dit is mijn lievelingseten. Ik kan elke dag wel chinees eten.’

Rick moest lachen.

‘Echt? Ik ook. Zakenrelaties vinden het altijd bespottelijk als ik in een Chinees restaurant wil afspreken om te eten. Ze denken dat ik goedkoop wil eten, maar ik vind het gewoon lekker.’

Hij keek haar even doordringend aan. Lise zag dat hij nog iets wilde zeggen, maar hij stopte en liet een ongemakkelijke stilte vallen.

‘Dank je wel voor je goede zorgen, Rick. Ik ben blij met de prachtige kleding, dat had echt niet hoeven. We hadden ook wat kleren van mijn kamer kunnen pakken?’

‘Nee, ik wilde weg daar. Geen zorgen, geld heb ik genoeg, maar aan normaal gezelschap mankeert het nog wel eens.’ Weer liet hij een stilte vallen, maar vulde deze zelf op door te beginnen met opscheppen. ‘Jij ook babi pangang?’

’s Avonds hadden ze de film die Lise die middag had aangezet afgekeken, maar tegen de klok van tien uur begon Lise opnieuw doodmoe te worden. Rick had het direct gemerkt en nu lagen ze samen in zijn grote bed. Het duister omhulde hen. Lise vroeg zich af of ze hem een kus moest geven om te bedanken of welterusten te wensen, maar eigenlijk durfde ze het niet. Ze merkte dat Rick ook wakker lag naast haar. Een gesprek voeren leek haar beter.

‘Wat bedoelde je met dat het je soms mankeert aan normaal gezelschap?’, vroeg Lise nieuwsgierig. Rick draaide zich op zijn zij en plantte zijn hand onder zijn hoofd.

3.

Het bleef in bed even stil. Lise kon hem vlak bij haar horen ademen.

‘Gewoon, een aardig meisje. Normaal. Twee voeten op aarde. Oprecht.’ Lise begreep dat het een compliment was, maar zo voelde het niet.

‘Tsss, dat klinkt als saai en oninteressant, maar dat geeft niet.’ Ze hoorde Rick zijn adem inhouden.

‘Zo bedoelde ik het niet. Ik krijg te maken met een ander slag vrouwen. Ik vind het juist fijn dat je zo naturel bent. Zo gewoon. Dat ik je kleding in de wasmachine gooide op de eerste avond dat je in mijn huis was en zie dat je in een verwassen H&M beha rondloopt en een donkerblauwe onderbroek met Snoopy erop.’ Lise kleurde tot achter haar oren. Dat had hij dus ook allemaal gezien.

‘Ik heb grote waardering voor de vrouwen in mijn vak, maar willen ze zich staande houden in mijn wereld moeten ze haar op hun tanden hebben, gehaaid zijn.’

‘Wat heeft dat dan te maken met mijn Snoopy onderbroek?’ Lise begreep niet waar hij heen wilde.

‘Soms hebben mijn vrouwelijke collega’s een soort harnas aan, lijkt het. Strakke mantelpakjes, hoge hakken, gelakte nagels als klauwen en van die gemene scherpe parfums die een uur nadat ze mijn kantoor hebben verlaten, nog te ruiken zijn.’ Hij rilde.

‘Ben je een beetje bang voor ambitieuze vrouwen?’ Lise zei het plagend.

‘Haha, nee hoor, maar het is niet het type vrouw waar ik op val.’ Opeens hielden ze allebei stil. De lading van de woorden van Rick vulde de slaapkamer. Viel hij op haar? Rick doorbrak de stilte.

‘Ik wilde je niet laten schrikken. Ik maak geen misbruik van gewonde meisjes. Ik wil alleen maar goed voor je zorgen.’ Lise hoorde de trilling in zijn stem.

‘Ik vertrouw je, Rick, maar ik dacht even dat je iets anders bedoelde?’ Lise hoorde Rick diep ademhalen.

‘Lieve Lise, je bent zo’n mooie vrouw, je hebt geen idee hoe aantrekkelijk je bent. Je lieve gezicht, je prachtige figuur, je mooie borsten, je lach, je stem. Maar je moet me op mijn woord geloven

als ik je zeg dat ik een slechte man ben voor meisjes zoals jij. En vanaf het moment dat je voor mijn auto lag, wist ik dat jíj gevaarlijk voor mij zou zijn en dat is gebleken. Hoe graag ik je ook de mijne zou maken, het kan niet, het mag niet. Dus de komende dagen blijf ik je bewonderen, gaan we veel chinees eten, mag jij heel veel dutjes doen en films kijken op de bank en genieten van zachte kleren die je nog mooier en liever maken dan je al bent, maar ik blijf op gepaste afstand.'

Rick had haar een aai over de bol gegeven, had zich omgedraaid en was in slaap gevallen.

Lise wist niet wat ze moest denken van zijn woorden en lag in het donker naar het plafond te staren. Rick lag naast haar zachtjes te snurken. Het ene moment had hij haar de meest prachtige liefdesverklaring gegeven en het volgende ogenblik de boodschap dat hij bij haar uit de buurt zou blijven, omdat hij slecht voor haar zou zijn. Ze begreep er werkelijk niets van. Hij had haar zo verwend, ze had zich een prinses in zijn kasteel gevoeld. Ze voelde zijn vriendschap en zijn plezier als hij het haar naar de zin maakte. Ze konden met elkaar lachen en praten. Hij was open en oprecht, maar dat 'gevaarlijke'... Nee, dat had ze nog niet gezien. Had dat te maken met zijn positie als partner bij een groot advocatenkantoor? Ze was benieuwd, maar durfde niet door te vragen. Was ze bang voor het antwoord? Of bang dat Rick boos op haar zou worden en haar het huis uit zou zetten, als ze te nieuwsgierig zou zijn? Ze kon altijd terug naar haar eigen kamer en Sanne had al aangeboden dat ze bij haar kon logeren, maar een druk huishouden met twee kinderen, twee honden en dan een hersenschudding hebben... Ze zou in ieder geval Kerst vieren in haar eigen 'zwijnenstal'. Geen heel aantrekkelijk vooruitzicht, maar dan kon ze wel alvast dozen inpakken en rondkijken naar een andere baan en woonruimte. Nu de blauwe plekken in haar gezicht langzaam weg begonnen te trekken, durfde ze wel te solliciteren en na de Kerstdagen zou die ellendige vermoeidheid ook wel grotendeels weg zijn. Maar het verhaal van Rick maakte haar wat verdrietig. Hij wilde haar, maar hij was gevaarlijk. Vreemd.

'Wakker worden!' Pauline duwde tegen haar schouder.

‘Jeetje, jij was ver weg! Ik heb ontbijt voor je in de keuken staan.’
Ze gooide de gordijnen open en gaf Lise een badjas aan.

‘Je hebt een gat in de dag geslapen, het is al elf uur geweest.’ Ze zei het zonder verwijt.

‘Zo laat al!’ Lise schrok ervan. ‘Ik kwam lastig in slaap en daarna heb ik zo naar liggen dromen.’

Warme pannenkoekjes, fruitsalade en een gekookt eitje stonden voor haar klaar in de keuken. Toen ze ging zitten, schonk Pauline koffie voor haar in.

‘Waar heb je over gedroomd?’, vroeg ze belangstellend. Lise rolde met haar ogen naar haar.

‘Echt heel belachelijk. Niet lachen hoor! Rick in de gedaante van een weerwolf. Hij achtervolgde me, maar telkens als hij me wilde bijten, wist ik net op tijd weg te komen. Pas in de Pyreneeën wist ik hem van me af te schudden.’

Pauline moest lachen. ‘Nou, dan heb je een heel eind gehold vannacht, maar ik weet zeker dat Rick volstrekt ongevaarlijk is en zeker geen weerwolf. Daarvoor is hij nèt niet harig genoeg.’

Toen Lise was uitgegeten, ruimde Pauline de tafel af en pakte uit de hal een grote tas van een duur modemerik.

‘Ik kreeg opdracht om wat fatsoenlijks voor je te kopen.’ Ze hield triomfantelijk de tas omhoog.’

Lise verschoot van kleur. ‘Pauline, ik vind het heel lief, van Rick, van jou, maar je moet het mee terug nemen. Ik kan dat niet betalen. Ik ga het al moeilijk krijgen de andere kleding terug te betalen.’

‘Hou op, Lise! Rick hoeft die paar centen voor de kleding heus niet terug. Hij is juist ontzettend blij dat hij voor je kan zorgen. Ik zie dat hij ervan geniet. Dus niet zeuren, tas uitpakken, want jullie gaan vanavond uit eten en hij wil je niet in die oude spijkerbroek zien die je aanhad toen je hier kwam.’

Pas tegen de klok van zeven uur stapte Rick binnen. Lise was voor het eerst sinds een paar dagen naar buiten geweest om een korte wandeling te maken. De buitenlucht had haar goed gedaan. Het zonnetje had over de grachten geschinen en het was rustig op straat geweest, de hoofdstad op zijn mooist en ze had ervan genoten. Nu zat ze in haar nachtblauwe halflange jurk aan het kookeiland. Ze had prachtige kousen aan en mooie suède pumps

die er uitstekend bij pasten. Haar haren waren opgestoken en ze had zich licht opgemaakt. Rick stond even stil toen hij haar zag zitten.

‘Wat zie je er mooi uit! Ik ben echt een bofkont dat ik je vanavond mee uit mag nemen.’

Hij pakte haar hand beet en hielp haar van de stoel.

‘Voel je je goed? Is het niet te zwaar voor je om mee te gaan?’ Lise schudde haar hoofd, ze voelde zich prima.

‘Waar gaan we eten?’, vroeg ze nieuwsgierig toen ze samen in de auto zaten.

‘Wat denk je, bij de Chinees natuurlijk! Ik heb nu een maatje.’

‘Oh, zalig!’ Lise wreef zich verlekkerd in de handen. ‘Maar dan hadden we kunnen lopen, want er zit hier een goede op hoek en dan had ik ook gewoon in mijn spijkerbroek kunnen gaan.’

Rick stuurde de auto dwars door het centrum en pakte toen al snel de A4 richting Den Haag.

‘Nee, we gaan een hapje eten bij een restaurant waar ze heerlijke sushi hebben en daarna neem ik je, althans, dat is de planning mee naar iets anders, maar dat vertel ik aan tafel.’

Lise keek hem aan. Ze had een trilling in zijn stem gehoord. Was hij zenuwachtig?

‘Eh, misschien moet je het nu maar zeggen?’ Lise voelde zich opeens ongemakkelijk.

‘Lise, klopt het dat je vannacht over me hebt liggen dromen? Dat ik je als weerwolf achtervolgd heb?’

Lise knikte besmuikt, dat Pauline dat had verteld vond ze eigenlijk niet zo fijn.

‘Ja, je zei dat je gevaarlijk was voor meisjes zoals ik en blijkbaar is mijn fantasie op hol geslagen.’

‘Kennelijk... en daarom ik heb besloten jou te laten zien hoe gevaarlijk ik ben.’

4.

Alleen al de korte wandeling aan de arm van Rick door de sprookjesachtig verlichte stad was een feest geweest, maar toen ze over de drempel stapte van het chique restaurant vlakbij het Binnenhof, wist Lise niet wat ze zag. Een reusachtige verlichte en met tientallen glimmende pakjes versierde kerstboom stond middenin de zaal. De bezoekers waren feestelijk gekleed en er hing een opgewekte sfeer van verwachting.

Het eten was fantastisch geweest en nu zat Lise voldaan om zich heen te kijken.

‘Rick, wat is dit geweldig! Dank je wel voor deze avond. Het voelt alsof kerst al is begonnen en ik heb nog nooit zulke lekkere sushi gegeten als deze. Dat is wel iets anders dan de afhaaltent bij mij om de hoek.’

Rick grinnikte. ‘Ik geniet van je als jij blij bent en je hebt gelijk. Kerst is al een beetje begonnen, want je mag ook een pakje uit de boom uitkiezen. Kom...’

Rick gaf haar een hand en samen liepen ze naar de enorme boom. ‘Er hangen allemaal pakjes in met namen erop. Krijgen alle mensen in dit restaurant een cadeautje?’ vroeg Lise verrast. Rick gaf geen antwoord en liep naar een lichtblauw pakje met een wit lint eromheen.

‘Hier staat jouw naam op.’

Hij haalde het doosje voorzichtig uit de boom en gaf het aan Lise. ‘Pak het aan tafel maar uit.’

Lise knoopte het dikke satijnen lint van het pakje los en haalde de deksel van het kartonnen doosje waar op de bovenkant het merk van een peperdure juwelier stond. Lise kreeg er een kleur van.

‘Rick, weet je zeker dat dit doosje wel voor mij is?’

Hij knikte.

Uit een stoffen zakje kwam een fijn, zilveren armbandje met één donkerblauw steentje ingelegd in zilver. Lise was stil van het prachtige cadeau.

‘Het is een saffier, Lise. De bringer van voorspoed en succes.’

Rick deed het armbandje om haar pols en legde toen zijn hand op de hare.

‘Ik weet niet hoe vanavond af gaat lopen, maar ik wil dat je weet dat ik deze korte tijd met jou als de meest heerlijke periode heb ervaren. Ik hoop dat je ook na vanavond nog bij me wilt blijven, kerst met mij wil vieren, maar eh...’

Rick haperde. Keek op zijn horloge en leek opeens haast te hebben.

‘Lise, ga met me mee. Je hebt gezien wie ik kan zijn, maar vanavond laat ik je zien met wie te maken kunt krijgen als je bij me blijft. Ik geef je de wereld, maar ik ga ook veel van je vergen en de vraag is of je dat wilt? Alles wat je straks gaat zien, gebeurt uit vrije wil. Ik zal vanavond nog weinig van je vragen, maar als ik je iets vraag, dan voer je dit uit. Zonder weerwoord, zonder een ‘waarom’. Begrijp je wat ik zeg?’

Lise knikte, maar had geen enkel idee waar ze in toestemde. Wel kreeg ze een onrustig gevoel in haar maag. Was dit nu wel verstandig? Toen ze Rick in zijn ogen keek zag ze zijn verlangen, maar ook zijn hunkering naar toestemming. Deze man kon niet gevaarlijk zijn, dat dacht hij maar. Lise knikte.

‘Ja, ik ga met je mee en beloof naar je te luisteren.’

‘Oh, Lise, je weet niet half hoe blij je me maakt.’

‘Kom, we gaan snel, anders komen we te laat!’

Lise moest enorme passen zetten om Rick bij te houden. ‘Rick, niet zo hard, ik heb damesschoenen aan!’ Daarop pakte hij haar arm steviger beet en tilde haar bijna op. Bij een smalle steeg stopte hij.

‘Hier moeten we in. Ik zie haar al staan.’

Iets verderop onder een rode luifel, bij een zwarte deur met een luikje stond een lange vrouw met een spits gezicht te wachten. Ze was keurig gekleed in een zwarte pantalon, een lange trenchcoat en keek hen hooghartig aan, maar toen Rick haar begroette sloeg ze haar ogen neer en fluisterde ‘hoi’. Lise wilde haar een hand geven, maar Rick schudde zijn hoofd. Dat was blijkbaar niet de bedoeling. Rick klopte met een koperen klopper op de deur. Het luikje ging open en een paar, met dikke zwarte mascara omrande, ogen controleerde wie had gebonkt. De deur ging piepend open en in de hal stond een kleine vrouw in een strakke grijze jurk. Ze had korte

platinablonde haren en keek vriendelijk vanachter een zwarte bril naar Rick.

‘Welkom, Rick. Je mag direct doorlopen. Alles is in gereedheid gebracht in de door jou gereserveerde ruimte.’

De vrouw keek Lise en de andere vrouw, die twee passen achter hen stond met haar hoofd naar de grond, niet aan en deed ook geen moeite hen te verwelkomen. Lise liep achter Rick aan, die de weg door het spaarzaam verlichte pand kende. Op de muren hingen ingelijste zwart/wit foto, maar Rick liep zo snel dat Lise niet goed kon zien wat erop stond.

Rick stopte bij een deur achterin het lange pand en hield de deurkruk in zijn handen.

‘Lise, voordat ik de deur open, weet je nog wat ik je heb gevraagd?’ Lise keek hem aan en knikte. Geen vragen, geen weerwoord, hoe kon ze dat vergeten.

Rick opende de deur naar de ruimte. Zacht, bijna roze licht werd verspreid in een ruimte waar zwarte, bijna industrieel aandoende apparaten stonden. Lise moest een paar keer knipperen met haar ogen voordat ze begreep waar ze was. Hij zag de verwarring op haar gezicht en stapte in haar richting. Lise schrok zo dat ze een pas achteruit zette.’

‘Er gebeurt niets wat jij niet wilt. Je bent voorlopig alleen toeschouwer. Je moet weten wat ik kan doen, waar ik toe in staat ben, waar ik geil van word. Zie je daar dat gordijn? Je trekt je jas, je jurk en je beha uit. Je kousen, slipje en schoenen houd je aan. Even voor de zekerheid, je hebt toch niet je Snoopy onderbroek aan?’

Deze vraag stelde Lise gerust, ze hoorde zijn lach erin doorklinken. Dat was haar Rick, die ze lief, zorgzaam en grappig vond, ten voeten uit. De man waar ze verliefd op had willen worden, maar wat ze eigenlijk niet durfde. Dit was een man die haar pijn kon doen, op meer manieren dan alleen het veroorzaken van hartenpijn. Het gordijn naast haar bewoog en Lise hoorde het ruisen van stof. De vrouw met kille blik stond zich vlak naast haar ook uit te kleden.

‘Jozette, opschieten!’

De stem van Rick klonk streng. Het waren de eerste twee woorden die hij tegen de vrouw sprak. Lise hing haar mooie jurk op een hangertje en deed als laatste haar beha uit. Even weifelde ze. Waar was ze in terecht gekomen? Was dit echt wat ze van Rick wilde weten? Ze nog weg, een taxi pakken, naar haar eigen huis of dat van Sanne. Ze besloot te blijven, deels uit nieuwsgierigheid. Waar raakte hij opgewonden van? Wist ze eigenlijk zelf wel waar zij opgewonden van raakte? Met de paar vriendjes die ze had gehad was de seks altijd een beetje laf geweest, meer iets wat je deed omdat het zo hoorde.

Lise en Jozette stapten tegelijk op Rick af. Hij had zijn stropdas afgedaan. Zijn witte overhemd, dat losjes over zijn zwarte kostuumbroek hing, open geknoopt en zijn hemdsmouwen opgerold. Lise zag een stukje van zijn gespierde torso en zijn gespierde onderarmen. Grappig, lief en waanzinnig aantrekkelijk. Hij had zijn handen in zijn zij gezet en keek Lise indringend aan. Wie zei hier ook alweer iets over grappig en lief?

‘Jij gaat daar staan. Je houdt je armen op je rug en je mond dicht. Ik wil je op geen enkel moment horen. Als je niet meer in deze ruimte wilt zijn, dan pak je zachtjes je kleding en wacht bij Madame Odalisca totdat ik je kom halen. Knik als je me hebt gehoord.’

Lise knikte en ging op de plek staan die hij haar had aangewezen. De verste hoek van de ruimte, naast een rek met gevaarlijk uitziende zweepen.

‘Jozette, kom hier.’

De vrouw die in tegenstelling tot Lise volledig naakt was, liep met gebogen hoofd naar Rick toe. Ze was mager, spichtig. Kleine borstjes en smalle billen. Zelfs op haar rug kon Lise de ribben tellen. Ondanks dat het aangenaam warm was in de ruimte, rilde de vrouw.

‘Op je knieën.’ Lise keek gefascineerd toe hoe de vrouw zonder enig verzet knielde voor Rick.

‘Mond open.’ Gewillig deed ze wat Rick zei. Lise hoorde Rick zijn gulp openritsen. Ze zag de vrouw slikken en hoorde een droge korte lach van Rick. In plaats van zijn pik, stak hij drie vingers in haar mond en duwde zijn duim onder haar kin.

‘Nee, Jozette, voor alles is een tijd en een plaats. Je zal geduld moeten hebben.’ Hij ritste zijn gulp dicht en liep naar een groot kruis dat tegen de linker muur stond. Hij knipte in zijn vingers en Jozette stond automatisch op en liep naar hem toe. Ze ging met haar rug tegen het kruis staan en Rick gespte haar polsen en enkels vast, elk tegen één van de vier benen van het kruis. Lise zag de borstkas van de vrouw hevig heen en weer gaan, haar tepels waren opgezet.

‘Ben je al nat, Jozette? Keek je de hele week al uit naar deze rendez-vous?’

Rick hield in zijn hand een kleine stevige zweep vast en stapte op de vrouw af die hem nog steeds niet aankeek. Hij stak zijn hand tussen haar benen en drukte twee vingers krachtig in haar kut. Even verstarde Rick en keek achterom, naar Lise, naar haar reactie, maar hij kon van haar gezicht niet aflezen wat ze dacht. Toen draaide hij zich om naar de vrouw aan het kruis en liet de zweep klappen in zijn handpalm.

5.

Jozette kreunde zachtjes bij elke klap van de zweep. Ze had haar ogen dicht en leek eerder te genieten dan dat ze echt pijn had. Rick sloeg met ferme slagen en liet geen enkel plekje onberoerd. Haar borsten, haar buik en haar bovenbenen vertoonden een patroon van striemen. De vrouw leek in trance en Rick hijgde zachtjes. Toen legde hij zijn zweep aan de kant, gespte de vrouw los, nam haar in zijn armen en legde haar op bed om bij te laten komen. Hij aaide haar over haar hoofd en weer voelde hij tussen haar benen. Jozette deed haar ogen open en duwde haar bekken richting de hand van Rick. Ze was bloedgeil.

‘Geef me die grote dildo aan, Lise en kom achter me staan.’

Lise keek in de richting van zijn vinger en zag een groot, roze exemplaar op een plank staan. Ze pakte de rubberen pik en enigszins besmuikt gaf ze deze aan Rick.

‘Spreid je benen, Jozette.’ Lise zag het vocht tussen de benen van Jozette glimmen. Toen Rick de dildo met kracht bij de vrouw naar binnen schoof en ze van genot kronkelde voelde Lise dat ze zelf ook opgewonden raakte van de aanblik.

‘Lise, knijp Jozette hard in haar tepels. Met je vingertoppen, niet met je nagels.’ Lise slikte. Wilde ze dit wel, zo betrokken worden bij wat Rick aan het doen was? Toeschouwer blijven was makkelijker, maar ze vond het ook spannend en ze was geil genoeg om het te durven. Lise stapte naar voren en pakte met haar duim en wijsvinger van elke hand een tepel en kneep zo hard ze kon.

Jozette reageerde direct op haar aanraking en kreunde. Rick neukte met de dildo de vrouw in een stevig tempo door en streelde met zijn andere hand haar clitoris. Lise zag de vrouw schokkend klaarkomen. Rick trok de dildo uit haar kut, ging naast haar zitten en aaide haar opnieuw over haar haren.

‘Als je zo bij bent gekomen, ga je je aankleden en mag je gaan.’ De vrouw deed haar ogen open en keek Rick voor het eerst aan. Ze fluisterde zachtjes ‘dank je wel’. Blijkbaar was ze genoeg bijgekomen, want ze kwam direct overeind en begon zich bij het gordijn aan te kleden. Even later verliet ze ruimte zonder gedag te zeggen. Lise stond wat bedremmeld bij het bed. Opeens voelde het

ongemakkelijk om samen met Rick in deze ruimte te zijn. Ze wilde het liefst de stilte verbreken, maar ze durfde het niet.

Rick stond op van het bed, gooide de zweep in een plastic bak, spoelde de dildo onder de kraan af en gooide deze ook in een de bak. Toen draaide hij zich om naar Lise en keek haar aan. Zijn blik werd zachter.

‘Hoe gaat het met je? Ben je geschrokken? Vind je mij nu een monster?’ Lise haalde haar schouders op. Ze wist het antwoord eigenlijk niet. Ja, ze was enorm geschrokken van Rick die zo soepel een zweep hanteerde en daar ook van kon genieten, maar ze vond het ook geil om te zien hoe hij de vrouw bevredigd had met de dildo en ze had vragen, veel vragen.

‘Wie was die vrouw, Rick?’

‘Jozette is een collega van een ander kantoor. Ooit tijdens een borrel zijn we aan de praat geraakt, aangeschoten als we waren hebben we onze voorkeur durven uit te spreken. Eens in de paar maanden spreken we hier af. Verder is er niets tussen ons. Ik waardeer haar als collega, als vrouw en ik kan genieten als ik zie hoe zij geniet.’

‘Is zij dan jouw sub? Dat woord heb ik wel eens ergens gelezen?’ Rick schudde zijn hoofd.

‘Ik vind die term niet erg prettig. Ik wil het ook niet in hokjes plaatsen. Zij geniet, ik geniet. Dat is voor mij voldoende.’

‘En wat wil je nou van mij, Rick? Wil je mij ook slaan met een zweep? Neuken met een dildo?’

Ze zag dat Rick schrok van de felheid waarmee ze het zei en de vertrouwelijke sfeer die was ontstaan was direct in één keer weg.

Rick liet zijn ogen over haar lichaam gaan en keek teleurgesteld.

‘Misschien dat we ons dan maar moeten gaan aankleden, Lise.’

Hij zei het langzaam en zijn stem klonk bars. Voor Lise voelde het alsof de betovering van die avond was verbroken. Ze slikte en wist eigenlijk niet meer wat ze moest zeggen. Ze liep naar het gordijn, trok haar beha aan en haalde met een spijtig gezicht de mooie jurk van het hangertje.

De reis terug naar Amsterdam verliep in stilte. Lise keek naar het kleine armbandje om haar pols. Ze was er zo blij mee geweest

eerder die avond, maar nu voelde het alsof ze er geen recht meer op had. Rick moest het maar terugbrengen naar die dure juwelier. Hij had vast nog het bonnetje. Waarom had ze nou zo stom gereageerd? Was ze jaloers geweest op Jozette die zich, zelfs in haar bijzijn, zo had durven te laten gaan? Of was ze jaloers op wat Rick met haar deed?

Rick keek met een stuurs gezicht op de weg. Hij had sinds ze de ruimte hadden verlaten niet meer tegen haar gesproken, maar hij was wel weer galant geweest. Hij had haar een arm gegeven en alhoewel Den Haag nog net zo magisch mooi was als het begin van de avond, kon Lise er niet meer van genieten.

Toen ze de hal van zijn appartement binnenstapten en hun jassen hadden opgehangen, vroeg Rick of hij een glas wijn voor haar kon inschenken.

‘Wil je niet dat ik direct mijn spullen pak? Dan kan ik naar huis?’

‘Stop, Lise. Zo gaan we dit niet doen. Het is al bijna twaalf uur en ik ga jou echt niet, op dit tijdstip, terugbrengen naar die zwijgenstal.’

Met die woorden draaide hij zich om, pakte glazen en schonk voor hen beide een glas rode wijn in.

‘Ik weet even niet zo goed wat ik tegen je moet zeggen, Lise. De avond is anders geëindigd dan ik had gehoopt.’

‘Het spijt me, Rick. Fijn dat ik nog een nachtje mag blijven slapen. Ik wil best op de bank slapen als dat het makkelijker maakt voor je?’

Lise hoorde Rick gnuiven. ‘Lise, ik ben een heer. Jij gaat in het bed, ik pak de bank en ik wens daar geen discussie over te voeren.’ Lise dronk haar glas wijn in één teug leeg, maakte het armbandje los en gaf het hem. ‘Dank je wel voor prachtige avond. Even dacht ik in een sprookje te zijn beland.’

De leren bank in de huiskamer kraakte opnieuw. Rick kon zijn draai niet vinden. Lise lag ook nog steeds wakker. Beelden van de geile Jozette schoten door haar hoofd. De stijve pik van Rick die duidelijk te zien was in de losse kostuumbroek. De hardheid die ze zag als hij de zweep hanteerde, maar ook de zachtheid waarmee hij de vrouw omringde toen ze de slagen had in ontvangst had genomen. Lise had het enorm geil gevonden om de vrouw in de

tepels te knijpen, vooral toen ze had gemerkt hoe de vrouw daarvan genoot. Nu achteraf begreep ze eigenlijk niet waarom ze zo lelijk had gedaan tegen Rick. Ze had hem echt het gevoel gegeven dat hij een boeman was. Of was hij toch het monster waar hij zichzelf voor hield? Genietend van de pijn van een ander? Nee, want ze had ook zijn zorgzaamheid gezien. Ze kon zichzelf wel voor haar hoofd slaan. Ze had een ongelofelijke fout gemaakt! Weer hoorde ze de bank in de woonkamer kraken. Rick was nog wakker. Ze sloeg het dekbed open en liep in haar blootje de slaapkamer uit. Het was kil op de gang. Het vroom buiten en Rick had de thermostaat naar beneden gezet. Kippenvel kroop over haar lijf. Op haar tenen sloop ze naar de bank, schoof voorzichtig de slaapzaak weg en kroop naast het naakte lichaam van de doezelende Rick.

‘Sorry, Rick. Kan ik het goedmaken?’

6.

Rick zuchtte wellustig toen hij het lichaam van Lise tegen zijn rug aanvoelde. Lise drukte haar borsten tegen hem aan en klemde haar arm om zijn middel, wilde ze niet van de smalle bank afvallen.

Rick probeerde zich om te draaien, maar Lise weerhield hem daarvan. Ze grinnikte. ‘Niet doen, straks vallen we van de bank en je weet het, we hebben samen een verleden met ‘vallen’.

Rick kwam omhoog en hield Lise stevig vast. ‘Ik neem je mee naar bed. Dat ligt een stuk comfortabeler.’ Hij hielp haar van de bank af, huppelde bijna naar de slaapkamer en nam een snoekduik het grote tweepersoonsbed in. Verheugd klopte hij op de lege plek naar zich. ‘Kom naast me liggen, maar voordat ik je zo bespring, wil ik eerst met je praten.’ Toen Lise naast hem lag, haar arm over zijn buik en haar hoofd in het kuiltje van zijn oksel, hoorde ze hem diep ademen.

‘Begrijp me niet verkeerd, Lise, ik ben blij dat je toenadering zoekt, maar ik wil wel graag weten wat er in je hoofd omgaat?’

Lise pakte hem nog iets steviger beet.

‘Ik had moeite met de omslag. Het ene moment voelde ik me een prinses, het andere moment een slet en ik schrok van mezelf, van mijn reacties, vooral toen je met Jozette bezig was.’

‘Wat voelde je dan?’

‘Ik zag jou in de weer met die zweep. Ik zag je spieren bollen onder je overhemd. Zo sterk, zo gevaarlijk, maar ook zo sexy. Dat ik een man die een vrouw slaat aantrekkelijk kan vinden, daar schrok ik van.’ Lise hield even stil. ‘En ik was jaloers...’

‘Op Jozette? Dat meen je niet?’

‘Niet zozeer op wat jij hebt met haar, maar wel vanwege haar onbeschaamde genieten. Ze durfde zich zo te laten gaan. Ze kon zo opgaan in genot, in wellust. Ik wilde dat ook en tegelijkertijd vond ik dat ik dat niet mocht van mezelf.’

‘Ik zal je leren dat alles mag, Lise. Je hoeft je bij mij nooit te schamen en als je dat wel doet, wil ik dat weten. Maar begrijp ik nu dat je minder geschrokken bent, dan ik dacht? Dat je het eigenlijk wel geil vond, spannend?’

‘Mmmh, ja, uiteindelijk vond ik het erg opwindend en nogmaals sorry dat ik de avond heb verpest.’

‘Je hebt de avond niet verpest, maar ik had wel gehoopt dat deze anders zou eindigen. Daarom was ik zo teleurgesteld.’

‘Oh? Hoe dan?’

‘Nou, dat jij sufgeneukt in mijn armen zou liggen en mij de liefde zou verklaren...’

‘Haha, we kunnen de avond nog redden, je hebt nog drie minuten voor het ‘morgen’ is.’

‘Nee, ik ga de verstandigste zijn. Jij hebt je nachtrust hard nodig, maar morgenochtend bel ik de zaak af en na het ontbijt houd ik me alleen nog met jou bezig.’

Lise werd wakker door gerammel van pannen in de keuken en kerstliedjes die uit een box schalden. Ze had de zachtroze satijnen nachtjapon, die Rick voor haar had gekocht, aangetrokken en haalde snel een borstel door haar haren voordat ze de keuken inliep. Achter het fornuis stond Rick in een geruite pyjamabroek hardop mee te zingen en te swingen bij ‘Jinglebells’. Hij stopte toen hij haar zag.

‘Schone slaapster, jij hebt lang gelegen. Voel je je goed?’ Lise knikte. ‘En ik ben uitgehongerd. Klopt het dat ik pannenkoeken ruik?’

Rick toverde uit de kleine warmhoud-oven naast de magnetron een bord met een enorme stapel American Pancakes. Na het ontbijt trok Rick haar in zijn armen en kuste haar wang. ‘Je ruikt naar vanille en stroop. Hoe lekker ook, we gaan douchen en dan neem ik jou, als toetje.’

Lise kwam opgefrist en schoongewassen uit de badkamer. Ze had een badhanddoek omgeslagen. Rick zat op het bed, gekleed in slechts een donkerblauwe kostuumbroek. Hij had een donkere blik in zijn ogen.

‘Doe de handdoek af en kom op mijn schoot liggen, Lise, met je buik op mijn knieën, je handen op je rug.’ Rick zag Lise even huiveren, maar ze deed wat hij vroeg.

Hij streelde haar mooi gevormde billen en deed haar benen iets van elkaar. Hij drukte zachtjes een vinger in haar kut en bewoog deze heen en weer. Een tweede vinger erbij deed Lise kreunen en meebewegen op zijn ritme. Hij voelde haar al vochtiger worden en

toen ze sneller begon te bewegen, stopte hij, trok zijn vingers terug en sloeg haar hard op haar ene bil en vervolgens op haar andere bil. Zijn hand liet twee rode afdrucken achter op haar witte huid. Lise schrok enorm van de klappen, wilde overeind komen, maar hij hield haar polsen stevig vast met zijn andere hand en duwde haar terug op zijn knieën.

‘Niet tegenstribbelen, Lise. Voelen, alleen maar voelen.’

Rick sloeg ferm op haar billen. Lises billen begonnen te gloeien en net toen het echt pijn begon te doen stopte hij. Hij hielp Lise overeind, maar ze wankelde een beetje. Geschrokken pakte Rick haar arm.

‘Gaat het?’

Lise schraapte haar keel. Het was net alsof ze even van de wereld was. ‘Ja, het gaat, hoe lang heb ik op je schoot gelegen?’

‘Heel eventjes maar. Leek het langer?’ Lise knikt.

‘Voelt een zweep ook zo?’ Rick schudde zijn hoofd. ‘Pijn voelt altijd anders. Het ligt ook aan hoe je je voelt, aan de ambiance, aan het toewerken naar dat moment, maar dat is voor later, Lise. Ga op je knieën, handen op je rug.’

Lise knielde voor hem en hij haalde zijn stijve pik uit zijn broek. Zijn eikel was paars, gezwollen.

Lise deed als automatisch haar mond open en hij duwde zijn pik tot achter in haar keel. Lise moest bijna kokhalzen, maar hij aaide haar over haar hoofd.

‘Rustig aan, ontspan je en adem door je neus.’ Voorzichtig versnelde Rick zijn tempo. Lise hoorde hem kreunen en net toen ze zich schrap zette voor zijn orgasme stopte hij. Hij hijgde toen hij Lise van de grond hielp opstaan.

‘Ga op bed liggen. Spreid je armen en je benen.’

Lise deed wat hij vroeg en toen ze op bed lag, zag ze dat hij zijn broek uittrok. Hij had een gespierd lijf, brede schouders en stevige benen. Als een panter liep hij om het bed en bond haar polsen en haar enkels vast aan de vier poten van het bed met een rood touw en sprong vervolgens zelf op het bed en zette zijn benen schrijlings langs haar zij. Hij plantte zijn handen naast haar hoofd.

‘Is dit oké, Lise?’ Lise knikte, ze vertrouwde hem. ‘Mag ik je blinddoeken?’ Opnieuw knikte ze en ze voelde en zag hoe een glad masker haar het zicht ontnam. In het donker probeerde ze elk

geluid op te vangen, de voetstappen van Rick, het schuiven van lades. Een plotselinge helse pijn in haar tepel ontnam haar de adem.

‘Auw, fuck!’

Rick grinnikte. ‘Dat is even pijnlijk, maar straks ga je ervan genieten. Let op, er komt er nog één.’ Toen de ergste pijn wegebde, voelde Lise de heerlijke tintelingen in haar tepels en ze werd nog geiler dan ze al was.

‘Wanneer ga je me neuken, Rick?’ , ze hijgde een beetje toen ze het vroeg.

‘Mmh, ik zal je alvast een beetje neuken. Hij kroop over haar heen, drukte zijn pik met kracht in haar kut en trok zich toen weer terug. Lise kreunde.

‘Alsjeblieft?’

‘Ik vind het wel leuk om jou een beetje te horen smeken.’

Hij duwde haar schaamlippen van elkaar en zag haar clitoris rood gezwollen tussen het roze vlees liggen. Lise voelde een vinnige klap op haar kut. Ze rilde van schrik, maar toen haar clitoris begon te tintelen, vroeg ze zelfs om een tik.

‘Doe nog eens?’

Om haar vraag kracht bij te zetten, duwde ze haar onderlichaam omhoog.

‘Je bent echt heerlijk geil, Lise. Zie je wel, jij kan jezelf ook laten gaan, jij kan ook onbeschaamd genieten. Ik ga je nu los maken en op handen en knieën zetten. Ik ga je heel hard neuken en ik ga in je klaarkomen en jij mag jezelf klaarmaken.’

Rick maakte snel de knopen los en Lise ging in de gewenste houding zitten. Rick streelde haar nog vurige billen en Lise drukte ze naar achteren.

‘Word je ongeduldig?’

Hij pakte haar heupen en duwde zijn pik tot diep in haar binnenste.

‘Ik hou het niet lang meer uit, Lise. Ik ben zo geil, maak je zelf klaar en laat me weten als je wilt komen.’

Lise had niet lang nodig. Al snel voelde ze de golven van haar orgasme aanrazen.

‘Ik kom, Rick.’

Hij stootte opnieuw met kracht en spoot zichzelf leeg.

Lise lag bij te komen en zijn armen.

‘Weet je dat we nog niet eens fatsoenlijk hebben gezoend? Met tong, en zo.’

Rick schoot in de lach.

‘Lekker tongen, daar hou ik van. Als het aan mij ligt gaan we dat vandaag de hele dag doen. En neuken, ook de hele dag neuken, in je mond, je kut, je kont. Ik wil je nog een beetje lekker pijn doen. Ik wil je de hele dag naakt. Toegankelijk voor mij, als ik daar zin in heb.’

Lise moest lachen. ‘Jij wil wel heel veel, hè?’ en ze kroop dicht tegen zijn warme lichaam. Opeens werd Rick stil en hij boog zich over haar heen. Hij reikte naar het nachtkastje, opende een lade en pakte daar de zilveren armband uit.

‘Lise, het deed me gisteren echt verdriet dat je het mooie armbandje af deed. Wil je het alsjeblieft weer dragen?’ Lise knikte en stak haar arm naar hem uit, zodat hij de armband kon omdoen.

Lise keek naar haar pols.

‘Ik zal het niet meer afdoen.’

Rick schraapte zijn keel en Lise voelde zijn spanning toenemen.

‘Wil je bij me blijven, met kerst? En als je nog steeds wilt, ook daarna? Ik ben als een blok gevallen voor het meisje dat voor mijn auto viel.’

Lise glimlachte. ‘Ik ben gevallen voor de man in de auto, die dure wagen interesseert me niet. Ik wil heel graag kerst met je vieren op voorwaarde dat het een sexy kerst wordt.’

Lees ook het nieuwe boek van Stefanie

Symbool van Macht

Linde heeft, zo lijkt het, het meest stoffige beroep van de wereld: archivaris. Ze werkt samen met haar beste vriend en collega Joshua in een klein museum voor landkaarten en oude ansichtkaarten. Ze zijn als freelancers ingehuurd om orde in de chaos te scheppen.

Tijdens het opruimen van één van de vertrekken vinden ze een eeuwenoude Franse landkaart met daarop, vermoedelijk, een tunnel en een vreemd symbool. In diezelfde tijd ontmoet Linde de knappe en mysterieuze Frederik die haar al snel meeslept in een sexy machtsspel.

Archeoloog en wetenschapper Remco die de kaart onderzoekt, is geïntrigeerd en stelt een avontuurlijke vakantie voor naar de Dordogne om de geheimen van de kaart te ontrafelen. Wat een opwindende en uitdagende vakantie had moeten worden, ontardt in een ware nachtmerrie.

